REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön május **20**kán **1841.**

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' cransaci vendégház.

„Melly' helység ez előttünk?" — kérdém a' postaszolgát.

„Cransac, kapitán ur."

„Cransac? Kényelemmel tölthetjük benne az éjt?"

„Elhiszem. A' legjobb vendégház; nincs körül-belül jobb."

Ezt örömmel hallám, mert igen bádgyadtnak érzém magamat. Nem csekélység alig felüdülve a' betegségből több száz órányi utra indulnunk. Ezredem Perpignanban feküdt, 's Nantesből jövék. Szép darabföld! 'S Perpignanból gyönyörű vándorlás állt még előttem századom élén, az átkozott Catalonián keresztül, hol már több derék franczia találta sirját. Felette kedvetlen valék.

Beértünk a' kis helységbe, melly nagyon kellemesen volt bokros halmának lábához helyezve. Csinos ház előtt állapodánk-meg; szolgám, Tamás, leugrott, 's kiemelt a' kocsiból. A' vendéglő barátságos férfi, embereinek butoraim iránt parancsokat osztva, bevezetett az igen derült, takarékos és tiszta szobába, melly apró leánykáktól pezsgett. Nehányan az asztalon ültek, mások alatta; azok az ablakra kapaszkodtak, a' legkisebbek a' padlaton játszadoztak. Egy felnőtt, mint egy tizenhat évű, kis gyermekkel karjain, a' többi körül tánczolgatott. A' szoba szegletén egy fiatal ember ült fejét karjára támasztva; elmélyedtnek látszék, 's keveset gondolt a' gyermekek lármájával, vagy a' tánczosnő kellemével.

„Csendesen! — kiálta a' velem belépő kocsmáros. — Nina! vezesd e' bőszültt csoportot a' szabadba; 's te, Fanni, készitsd-el az idegen ur szobáját. Az éjjel itt száll-meg."

E' parancsra Nina, varázsszépségű, tizennégy évű angyal, a' kicsinyek egész raját kivezeté; Fanni, a' tánczosnő, könnyed, diszes meghajlással üdvözölve, az elmélkedő férfihoz szökelt, 's mondá: „„philosophus uram, ne terheltessék legifjabb nővéremet kissé mulattatni; reménylem, udvarias leend!"" — 's e' szavaknál

karjaiból a' gyermeket ölébe telepité. Ennek nem látszott igen inyére lenni, de elfogadá.

,Korcsmáros ur ugyan meg van áldva! — szóllék a' kicsinyek ugráló csoportjára mutatva: — mind önhöz tartoznak?'

„A' változatosság miatt— válaszolá Albret ur, a' vendéglő — nem bánnám: de engem körülbelül csak fele illet, másik része harmadik leányom névünnepére jött."

,'S hány gyermeke van, Albret ur?'

„Nem több hat leányomnál."

,Az egekért! mind leány? hat leány?'

„Hála Istennek! mondja kapitán ur; egy atya nem ohajthat boldogabb sorsot, mintha leányai csinosak: mert ezekről rá is némi fény háramlik. Egész világ hizelg neki, mert egész világ hölgyeket forgat agyában. Ezt már veszem észre, és Fannimnak köszönöm; ha ez kiröpült, Nina, — ha ez is itt hagyott, Julcsa, — utána Tinka, aztán Czelesztina, végre Eliza, 's a' még következők kedveért adnak jó szót."

,De vallja-meg Albret ur, még is a' kilátás mindeniket egymás után férjhez adni, 's a' házból elveszteni, nem igen kellemes.'

„Nekem másképp' tetszik. Tőkémet akkor kamatra adom, nagyatya leszek, kinek a' fiatal nők gyermekeiket hozzák; ez ismét uj életélvezet."

,Albret ur jól vigasztalja magát; de hat csinos fiú a' leánykák helyett még is büszkévé tette volna?'

„Fiúk? Isten mentsen! A' csunya figyermekek czivódásaik-, gorombaságaikkal idő előtt megőszitettek volna, mig leányim körében megifjadom. Amazokból, ha felnőttek, egyik mint kalmár az egyszeregy mellett sorvadna-el, másik hazájáért bénává tenné, harmadik végképp' agyonlövetné magát, negyedik szárazon tengeren kóborolna, ötödik kontárkodnék hivatalában, hatodik apjánál okosabb akarna-lenni; — ez mit sem érne."

E' közben Fanni szökdécselt-be, nyájasan meghajtá magát, 's mondá: „„szobája rendben van, ön tetszésén áll elfoglalni!"" — A' vendéglő kihivaték, én pedig vevém kalapom, szobámat felkeresendő.

„„Engedje — szóllt Fanni — szerencsém leend megmutatni. — Ekkor pár lépéssel a' férjfiú előtt termett, kinek a' gyermeket átadá. — Philosophus uram, igen udvariatlan kisded dámája iránt. Nézze, mint nevetgél önre Eliza. Hamár, csókolja-meg kezét, 's kérjen bocsánatot!"" Itt a' gyermek kezét ajkai elébe tartá. A' férjfiú, alig tekintve-fel, sötéten mosolygott.

Azután hozzám szökött: „„van szerencsém!“‘ — szóllt, 's röpült előttem egy lépcsőn fel; itt csinos kis szobát nyita-meg. De sokáig kelle várakoznia, mig utána jövék; lassúságomnak gyengélkedésemet adám okaul.

„„Nálunk egészen helyre álland egéssége — szóllt — a' cransaci fürdők, mint tudja, csudákat tesznek.“‘

‚Erről szót sem tudok szép Fanni; tehát gyógyfürdőik vannak?‘

„Egész világon leghiresebbek; Toulouse- 's Montpellier-ből is jőnek ide, 's mindenki tökélyes egességben és elégültséggel hagyja-el.“

‚De ki tudná önt, szép Fanni, elégülten elhagyni?‘

„„Arról hagyjon engem kapitán ur gondoskodni; jól értem az embereket gyötörni, hogy örüljenek tőlem szabadulhatni.“‘

‚O szerencsésitsen kissé engem is, kérem, gyötrésével.‘

„„Még rá juthatunk; hanem most kis nővéremtől kell alant a' philosophust felszabaditni.“‘

‚Ki azon philosophus ur, ha szabad kérdenem?‘

„„Felette szeretetre méltó, elmés, kellemes fiatal ember, kinek egyedüli hibája, hogy nevetni nem tud; ritkán szóll, 's ha szóll, mivel sem elégszik-meg. Orny urnak nevezi magát; fürdővendég, ki fürdőinket kénköves szagukért poklokra ohajtja.“‘

Egy térdbók e' szavaknál, 's eltünt.

Megvallom, a' hölgy elég ingerlő volt minszerünket gyötörhetni. Elhatárzám, következő napon a' cransaci fürdők használatát; hol találhatnék kellemesb társaságot, szolgálatot? pihenésre pedig szükségem volt.

Szobám magányában azonban elunám magamat. Lementem legalább a' szép lepét, Fannit, láthatni. Isten tudja, hol röpködött körül; senki sem maradt mulatásomra, mint Orny ur, ki ujjaival az ablaktáblákon indulót dobolt.

A' fürdők ereje felől kérdezém. — „Már távulról büdöslenek — szóllt — avult tojásokként.“ — ‚Tulajdonképp' nem miattok jöttem‘ folytatám. — „Annál jobb“ felelé. — ‚A' környéket igen kelkemesnek találom.‘ — „Mit ér? ha az emberek annál kellemetlenebbek—válaszolt. — Egy szép, tájképekkel ékitett börtön nagyobb becsű!“ — ‚De még is ott egy Fannit megszenvednénk oldalunk mellett!‘ — függesztém hozzá. — „Mint szarvasbogarkát, melly szünetlen fejünk körül donog.“

E' közben Orny ur hangos kiáltást tön. Megrezzentem; mert a' másik ablak mellett állván, nem láthattam a' történtet. Segédül akartam ugrani. Ott volt előtte Fanni kedves, fenyegető állásban, elemelt kezében kötőtűt tartva, melylyel őt hátulról oldalba szurá.

„„Tudja-e azt is uram, hogy mi szarvasbogarkák bökni tudunk? Ez legcsekélyebb büntetése; remegjen a' legszigorúbbtól.""

,Akkor szivét találná!' — szólltam.

„„O nem lehet azt Orny urnál találni!"" — folytatá, 's hirtelen eltünt.

Az ifjú ember morogva hagyá oda a' szobát. Valóban ritka szemle rám nézve; nagy világ- 's élatalkalmazással birni látszó, 's a' természettől igen kellemes külsővel felruházott férjfiút ifjú korában, egy csinos hölgy ingerkedő pajzánsága iránt illy durczás, elfogultnak soha éltemben nem láttam.

Egyedül nem akartam maradni. Kimentem a' szabadba; unalmamból megnéztem a' ház körét, 's a' hozzá ragasztott kertbe léptem, hol Fanni ifjabb nővére, Nina, a' virágokat öntözé. Kedvvel szemléltem a' csudaszép teremtmény munkásságát. Ez angyal, gyermekkora véghatárainál, ennek derültségével, ártatlanságával, 's még is a' szüzesség sarjadzó ingerével, virágai köztt lejtve, rajzolatban elragadt művész ideáljává válhaték.

,Ki jő?' — szóllt a' nélkül, hogy körülnézne, mialatt lépteimet hallá.

„Tolvaj!" — felelém.

,Mit akar lopni?' — kérdé nevetve, 's felém sem fordulva.

„Nina legszebb virágát."

Ekkor az edényt oda helyzé, 's félbátortalanul felém jövén, mondá: ,de ezt szeretném magam is látni.'

Körülnéztem, 's egy félig kinyiltt rózsát pillanték-meg: „szabad letörnöm?" — kérdém.

,Tolvajnak nem kell kérdeni!' — adá válaszul, kis ollót nyujtva lemetszésére.

„Nem számomra orzom" — mondám.

,Kinek akarja ön a' rózsát adni?' — kérdé!

„A' legszebb hölgynek Cransacban."

,Ugy? uram, azt meg kell engednem; de ismeri ön a' hölgyeket Cransacban? hiszen alig van órája, hogy érkezett.'

„Közülök csak a' legszebbiket ismerem."

,Nagyon kiváncsivá tesz, uram; szabad lesz önt kisérhetnem?'

„Kérem, csak pillanatig legyen nyugodtan!" — válaszolám, 's a' rózsát gyorsan a' fejének teljes barna fürteit átölelő szalagba tüzém.

,Ön csalatkozik! ön csalatkozik! Nővérem Fanni legszebb mindnyájok köztt.'

„Hogy' mondhat ellenem, kecses Nina? lehet ön dolgában biró? Ha ezennel kijelentem, ön rám nézve a' szépek legszebbike Cransacban, mit szóllhat ellenem?"

„Semmit, mint hogy bebizonyitá: a' legközelebbi hölgy ön előtt midig legszebbik; 's itt a' hizelgés nem igen nagy.'

„A' hizelgés nem, ellenben az igazság annál nagyobb."

Igy czivódtunk tovább; a' rózsát meg kelle tartania. Most körülvezete minden virágkincséhez; rövid idő alatt nagyon megismerkedtünk; est multa előtt ezt tevém az egész családdal. Albret asszony, hat szép gyermek anyja, kellemes nő, beszédes, elmés, élénk, mint mindnyájan; csak a' morgóduda Orny alkota tréfáinkhoz különös ellentétet: nevetgéléseink köztt sem vonultak mosolyra ajkai. *(Folytatása következik).*

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Madrid.

(Vége).

Madridban a' házak léczek- 's téglákból épitvék vagy földből veretvék, mészszel bevakolvák 's meglehetősen ábrándos, világoszöld, rózsa, kék 's a' t. szinekkel bemázolvák; az ablakok czifrázatokkal tulterhelvék, csak az egészen ujan épitett házak egyszerűk 's mint Parisban tejszinre föstvék. Belsejök igen téres és kényelmes; a' födelek magasak, 's a' tér sehol nem kimélve. Egész szobasoron átmehetni, bennök puszta fejér falaknál, itt ott füst- 's időtől elbarnult festvényeknél, valamelly szent vértanú halálát ábrázolóknál egyebet, mig a' ház lakott részébe jutunk, nem láthatva. A' festvények rámába ritkán foglalvák. A' padozat csak kövekből áll — én legalább kideszkázottat nem láttam — 's igen finom munkájú takaróval van befödve. Szobákban a' butor igen takarékosan 's undok ódivatos, de nem ó spanyol, hanem a' forradalom idejekor Parisban uralkodott izléssel van elosztva; ellenben falak mellett számos nádszék és kerevet van elhelyezve. Asztalok- 's állásokon biscuit- vagy porczellan ábrácskák felállitvák, 's falakon, olly házakban is, mellyek tulajdonosa 8 — 10. szolgának parancsol, festett rézmetszvények függnek, mellyek tulajdonosuk művészizlésének kevés becsületére válnak. — Az elszenvedhetlen hőség enyhitéseül az ablaktáblák majdnem mindig zárvák, 's az ablakok sürűen beaggatvák annyira, hogy a' szobában csaknem teljes sötétség uralkodik. Ekkor a' takarókat folyvást nedvesitik, vagy ugy nevezett bucaros által nedves léget terjesztnek a' szobákban, igy enyhülni törekedvék. A' bucaros különös találmány. Azok veres amerikai földből készitett fazekak, törökpipákhoz hasonlók; némellyek aranyozvák 's durván befestvék. E' fazekakból hetet vagy nyolczat a' szobába hoznak, vizzel meg-

töltenek, 's pamlagra ülnek az élvet illő magaösszeszedésével beszivandók. Ekkor az agyag sötétebb szinű lesz; lyukacsain áthat a' viz, 's a' bucaros-ok szagot terjesztnek, melly nedves boltok-vagy meszeltt szobákéhoz igen hasonlit. A' bucaros-ok kigőzölgése olly erős, hogy egy óra multával a' viznek fele elpárolgott, a' megmaradt pedig jéghideg 's meglehetősen émelygős izű; de az aficionadas-k még is jó étvágygyal iszszák, valamint ezen agyagból apró darabokat rágcsálnak és lenyelnek. — A' tertuliák vagy esti társaságok nem igen méltók megjegyzésre; zongora mellett tánczolnak, de ollyan nagy visszatartózkodással, hogy meg nem foghatni, miért nem adtak e' kedvtelésen már régen túl. Tulajdonképpi nemzeti tánczok nyomait sem láthatni, 's a' szinházakból is, ki jó nevelést igényel, legott távozik, mihelyt a' bolero vagy más nemzeti táncz mutatandó. A' hölgyek öltözete, legfőbb rangúaké is, bálokban 's más ünnepélyes alkalmakkal több, mint egyszerű. Egy parisi divatvarrónő szégyelne valamelly szabóéhoz esti mulatságba ugy menni. Egyébiránt e' tertuliák költségesek nem lehetnek. Egyedüli frisitők, mellyek az előszobában állnak, egy tuczat tiszta vizzel teltt pohár, egy tányér czukorral; 's az szerénytelen és nyalánk férfinak mondatnék, ki poharába czukrot tenni akarna. Ez leggazdagabb családok házaiban is szokás, de nem zsugoriság jele; mert a' spanyolok mértékletessége egészen e' rendszerhez van alkalmazva.

PESTI VIZSGÁLÓ.

GYÁSZHIR. — Pesten 1) folyó hónap 13-án, szélhüdés következtéből élete 46-ik évében szenderült-el t. Petykó Sámuel ur, több megyei táblabiró 's kir. táblai ügyvéd. Halála mély gyászba boritá hitesét, szül. Wolkmann Maria asszonyságot.

2) Ugyan azon napon idegszélhüdésből mult-ki t. Argyri Konstantin Dömötör ur élete 62-dik évében. Gyászolják halálát hitese, m. báró Horváth Zsófia asszonyság 's leánya Juliana, t. Morodai Derra Mihály ur hitese, valamint unoka-öcscsei Argiry Konstantin és Athanáz.

Mindkettőnek hült tetemeik a' váczi utmelléki temetőbe vitettek örök nyugalomra.

Időjárat. A' mult héten azon örömünk volt, hogy maj. 15-ig több vagy kevesebb eső naponként megfrisité levegőnket. 13-kán délután a' nagy záporral vegyest jég is hullott, azonban kár nélkül.

KÜLÖNFÉLE.

Jávai gyarmatosok élete. — Indiában lakó europaiak köztt meglehetősen közönséges szokás az éjet nappá 's megforditva a' napot éjjé változtatni; mert a' délutánt szokás szerint alva 's az éj első felét ébren töltik; az itteni égaly alatt nem czélszerűtlen szokás. Reggel ritkán maradnak so-

káig ágyban, jóllehet többnyire jóval éjfél után mentek aludni. A' sokáig alvók létök legszebb részét, a' hüs reggeli órákat, vesztenék-el, 's ez okból általános szokás napkelet elött fölkelni, ha azt foglalkodás nem is kivánná. Az europai sehol nem hajhász annyira kivált pénzbe nem kerülö élveket, mint Indiában; 's nemcsak magas élv, hanem az egésség fenntartásának eszköze is a' fris reggeli lég beszivása. A' régi vendég (szokott neve az europainak, ki a' gyarmatban már régóta lakik, 's az ottani szokásokat megtanulá), a' régi vendég tehát reggeli 5. óra felé, cak kabaai- és sarongba öltözötten, kibuvik hálószobájából. Amaz, t. i. a' kabaai, karton vagy czicz-hálóruhaféle; a' sarong Europában ismeretlen ruhadarab szintén csikos kartonból, mellynek alakja igen hasonlit nagyon széles, felül 's alól nyiltt zsákhoz. Ebbe lábbal lépnek-be: e' karton darabokat csipelyeik körül nehányszor tekerik, 's csucsát az övbe dugják, ugy hogy a' nöruhához hasonlit. Némellyek igen széles, 's mivel benne hálnak, éji nadrágnak nevezett 's a' csipök felett szalaggal összekötött nadrágot viselnek. E' reggeli öltözetben, mellyhez még papucs, de harisnya nélkül, tartozandó, sétál a' házi ur a' folyosón, vagy a' ház elötti verandában némi ideig fel 's alá. Sapa sito? vagy sapa ada? (ki van itt? van itt valaki?) szokott reggeli imája, 's ha azt csudálatra méltó türelemmel álmos mazna hangon nehányszor ismételé, végre szemeiből álmot kidörzsölö tunya rabszolga vagy rabszolgáló jelenik-meg. Ekkor az ur valamit rendel éhgyomra számára, egy csésze kávét, csokoládét vagy theát (minta kopi, minta tjokola 's a' t.), mit neki a' rabszolgáló némán nyujt-át, szájába egyszersmind meggyujtott czigarrót dug. Mig azt éldeli, a' rabszolgáló leguggol, urának további parancsait várja, mellyeket azonban elöre kitalálhat, minthogy azok napról napra csaknem változatlanul maradnak. Ezen esetben tiszta sarong vagy kabaait tart kezében, várva a' következö parancsot: mahu mandi, azaz fürödni akarok.

Miután fél vagy óranegyedig a' folyónál bambus- vagy köböl épültt fürdöházikóban megfürdött, vagy, miat Indiában mondják, megmosakodott, egy csésze kávé szörbölése köztt nyugottan várja, hogy étvágyat érezzen; mert ha jó étvágy nem közvetlen következménye a' fürdésnek, a' gyarmatos nem éppen jól, vagy ottani műszóként, nem nyalánknak érzi magát, 's ekkor szokás szerint haladéktalanul ágyba buvik ujra. De ha fürdés után nyalánknak érzi magát, a' szobába biczeg, 's az imént leirtt könnyü reggeli öltözetben az öt szokás szerint gazdag reggelivel váró asztalhoz sans gêne ül. — Sok háznál az „en famille" reggelizés többé nem szokás, hanem mindenki szobájában reggeliz, mi sokkal kényelmesebb. Sok más, még félig ó divatú családnál a' reggeli az étteremben áll, mig a' különféle háziak, férj, nö gyermekek 's vendégek, mindenki különszobájából, megjelennek; mert az ur 's dáma külön saját appartementban, sokszor a' ház külön szárnyában laknak, minek ismét czélja az, hogy kevéssé genirozva legyenek. A' reggeli részint europai, részint belföldi étkekböl áll. Föczikkek nassi (szárazan fött ris, mi Indiában kenyér helyett szolgál), karry, sambal, blatjang 's más mellékétkek, sültt hal, hideg hús, sültt oldalszeletek, tojások 's a' t. A' kerry különféle nemü; a' legszokottabb kokuszdióhéjból áll kurkuma- 's hal- vagy hussal, néha ollótlan 's más rákokkal. A' Sambalnak is több neme van, mellyek közül legszokottabb 's legegésségesb a' tjabeh, melly felolvasztott állók- (Sardelle), sültt hagyma-, czukor-, czitromhéj- 's paprikából áll. A' bennlakók repülö hangyákból is készitnek sam-

balt; sültt czerlábút 's más férgeket is esznek. A' Blatjang keverék, sambalhoz igen hasonlit, tápláló alkatrészekböl áll az állatországból. — Egy más fontos czikk, nassihoz mellékétek, melly magában meglehetösen izetlen volna, a' trobo vagy becsináltt halikra. A' dingding szintén föétek. Ez besózott 's a' napon megszáritott bival- vagy özhússzeletekböl áll; mellyeket elöbb szálakra föltépnek, 's azután száritnak, 's ekkor a' vermicellihez majd hasonlók. — Reggelinél theát 's kávét isznak, bort és sert ritkán, ámbár némellyeknél, kik gyomrának az elöbb nevezett italok izetlenek, ez is szokásban van, 's némellyek pálinkával és vizzel is reggeliznek. Az angolok sok brandy and watert isznak, de sokan közülök gyomrukat annyira elkényeztették, hogy rendes veres vagy kastélyos bort (Claret) meg nem szenvedhetnek, 's hascsikarást kapnának, ha mással, mint old particular Madeira vagy genuine Cognaccal, élnének. De a' hollandi gint sem vetik-meg, 's vizzel iszszák azt, half and half, and a little more gin to it. — Valamint általában a' gyarmatosok, kivált a' régi vendégek, minden más foglalkodásnál, ugy az evésnél is e' szabály szerint cselekesznek: chi va piano, va sano — és hosszas idöt forditnak a' reggelizésre. Végre e' fontos foglalkodás befejezte után kiki készül, hogy magát átviteti, a' kalmárok boltjaiba, a' hivatalbeliek hivatalszobáikba, 's ez alkalommal mellékesen megjegyezzük, hogy legtöbb indiai kalmár sokkal munkásb, mint sok kormányhivatalbeli, min egyébiránt kisem csudálkozandik; mert a' hivatalbeli, akár sokat, akár keveset, vagy éppen semmit dolgozott, hónap végén fizetését megkapja, de a' kalmárok nyereménye arányban áll szorgalmukkal és igyekezetökkel.

A' reggelizés utáni öltözködés szintén nehéz munka, kivált ha egy kissé dúsabban reggeliztek. Azonban nincs ország, hol kezeit 's lábait olly keveset használná az ember, mint Indiában. Harisnyáit két rabszolgáló, mindenik egyet, huzza-fel; azután lábszárait, hogy rájok pantalont huzasson, kinyujtja; 's miután csizmáit, nadrágtartóit, nyakkendőjét 's mellényét szintén magára tételé, végre fölkel 's mind erre fejér batiszdolmányt huz. Ez szokott hivatalszobai öltözet; de látogatóul menve frakkot öltenek. — Ekkor rabszolga jelenik-meg payong-vagy napernyővel, 's azt ura feje fölött gondosan tartja, hogy becses agyát a' hosszú uton, kaputól a' kocsiig, napszurás ne érje. Kocsiba szállva nem ül, hanem majd fekve kinyujtózkodik, 's koronként a' kocsisra hangosan kiáltani kénytelen: djalan kras! buru buru! bebunyilah! (hajts! ügess! csattogtasd ostorod'!) 's a' t., különben nem látszanék, mi fontos dolgokkal van elhalmozva. Némelly hivatalbeliek kénytelenek a' höségtöl felettébb örizkedni; mert csudálatos tünemény, hogy sokan minél tovább laknak Indiában, a' höséghez annál kevésbbé szokhattak. Ezek tehát délután egy óra tájban igen bölcsen haza mennek, hogy a' kiállott bajok után nehány órányi déli álomkában kipihenjenek. — Fiatal hivatalbelick, kik szerencséjöket még meg nem veték, illy kényelmesen nem élhetnek. Ezek ügyszobájokba korán mennek, 's délutáni 4 óraig kedvvel dolgoznak. Mig fizetésök csekély, az égalytól keveset vagy mitsem szenvednek: de mihelyt magasb fokra léptek, a' kiállhatlan keletindiai höség sokszor káros hatással van testalkotásukra; sokan tehát szükségesnek tartják, hogy elvesztett erejöknek minélelöbbi visszanyerése végett félfizetéssel nehány évre Europába mehetésül szabadságot kérjenek. (*Vége következik*)

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betüivel, angol vas-sajtón uri utsza 453.